

Starostwo Powiatowe w Brzegu

Wydział Organizacyjno-Prawny

ul. Robotnicza 20, 49-300 Brzeg

tel. (+48) 77 444 79 32 lub 77 444 79 00

e-mail: organizacyjny@brzeg-powiat.pl

www.brzeg-powiat.pl

powiat.brzeski.opolski.sisco.info

RP.0003.16.2019

Brzeg, 12 czerwca 2019 r.

Pan
Maciej Stefański
Radny Rady Powiatu Brzeskiego

Na podstawie art. 21 ust. 12 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 511), odpowiadając na pisemną interpelację RP.0003.16.2019 z 30.05.2019 w zakresie pkt 3 dotyczącego korespondencji pomiędzy Przewodniczącym Rady Powiatu Brzeskiego a Wojewodą Opolskim, w załączeniu przekazuję pismo Pana Janusza Jakubowa.

STAROSTA

Jacek Monkiewicz

— 1 / 1 —

Otrzymują:

- 1) Przewodniczący Rady Powiatu Brzeskiego (do wiadomości) + Biuro Rady Powiatu (oryginał ad acta);
- 2) adresat (za pośrednictwem Biura Rady Powiatu);
- 3) Wydział Organizacyjno-Prawny (kopia robocza niearchiwalna kat. Bc).

Opracował Maciej Róg 11.06.2019

PRZEWODNICZĄCY RADY POWIATU BRZESKIEGO

49-300 BRZEG, UL. ROBOTNICZA 20, WOJ. OPOLSKIE, TEL. (077) 444 79 10

Brzeg, 5. VI 2019 r.

Nr RP 0003.16.2019

Pan
Maciej Stefański
Radny Rady Powiatu Brzeskiego.

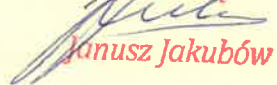
Odpowiedź na interpelację na sesji Rady Powiatu Brzeskiego w dniu 30 V 2019 r.

W odpowiedzi na interpelację Pana przedstawioną w dniu 30 maja br. Informuję iż

1. Ustawa o samorządzie powiatowym nie ogranicza mego prawa do zabierania głosu w ważnych kwestiach publicznych. Jako były starosta powinien się Pan orientować, że pojęcie „osobowości prawnej” użyte w ustawie i samorządzie powiatowym dotyczy wyłącznie powiatu jako wspólnoty terytorialnej mieszkańców. W piśmie moim skierowanym do Wojewody Opolskiego użyte zostało natomiast pojęcie „samorząd powiatowy”, z którym nie jest związana osobowość prawna. Jest to bowiem ogół radnych, którzy ze swego grona wybierają przewodniczącego jego zastępców oraz zarząd powiatu. Kompetencje przewodniczącego rady powiatu natomiast, jak powinien Pan również wiedzieć, nie ograniczają się jedynie do prowadzenia sesji rady powiatu. Jest on również reprezentantem starostwa, który w jego imieniu nawiązuje i rozwiązuje umowę o pracę ze starostą powiatu, więc pełni w stosunku do niego w określonych sytuacjach funkcję pracodawcy i zwierzchnika służbowego, o czym mówi art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o pracownikach samorządowych z dnia 21 listopada 2008 r. Jeśli więc Wojewoda Opolski organizuje spotkanie przedstawicieli powiatów i gmin zaangażowanych w projekt obwodnicy północnej Brzegu i zamiast aktualnie pracującego starosty zaprasza starostę byłego, to albo to uczynił przez niedoinformowanie co do tego, kto jest obecnie starostą powiatu brzeskiego, albo uczynił to przez umyślny afront, co nie świadczy dobrze o wspomnianej przez Pana „klasie i dyplomacji” w działaniu jego służb. Ponieważ to ja właśnie rozwiązałem umowę z Panem jako starostą i nawiązałem takąż z Panem Jackiem Monkiewiczem uważałem za stosowne poinformowanie go o tym fakcie, by sytuacja taka nie powtórzyła się w przyszłości.
2. Odpowiadając na insynuacje zawarte w punkcie 4 Pana interpelacji, przypominam Panu, że Rada i Zarząd Powiatu oraz Starosta nie pełnią w stosunku do szkół powiatowych funkcji nadzoru pedagogicznego, w związku z czym są one niewłaściwym adresatem Pańskiego

zapytania. W drodze wyjątku, ze względu na to że sprawa ta dotyczy mnie osobiście, wyjaśniam Panu, że o żadnym uderzeniu czy biciu ucznia podczas zajęć lekcyjnych przez mnie nie może być mowy. Uczennica leżąca bez ruchu na ławce i śpiąca podczas projekcji filmu na lekcji została po prostu obudzona lekkim dotknięciem, do czego później przyznała się ona w obecności rodzica i dyrekcji. Jako były nauczyciel, powinien Pan wiedzieć, że sprawujący opiekę nad uczniami mają obowiązek kontrolować nietypowe zachowania, uczniów, gdyż wiele z nich może mieć podłoże chorobowe (sen na zajęciach lekcyjnych, leżenie na ławce może wskazywać np. na zasłabnięcie). Nauczyciel jest ponadto zobowiązany do kontrolowania uczniów, by byli odpowiednio skoncentrowani na zajęciach lekcyjnych. Jest to jeden z 26 sposobów przywołania koncentracji zaproponowanych przez wybitnych specjalistów: dr Artura Kołakowskiego – specjalisty z dziedziny psychiatrii dziecięcej oraz zmarłej niedawno dr Agnieszki Pisuli – psychologa i psychoterapeutę dziecięcego, które Panu dołączam do niniejszej odpowiedzi.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Janusz Jakubów

26 sposobów przywołania uwagi na lekcji

1. Staramy się dawać dziecku krótkie polecenia i krótkie instrukcje, na przykład: „Otwórz zeszyt”, zamiast: „Uspokój się i już nie przeszkadzaj. Zabierz się do lekcji”.
2. Nie przemawiamy – mówimy krótko.
3. Podchodzimy do ucznia z ADHD/autyzm/ZA/ASD.../ co 5 minut, by sprawdzić, czy pracuje.
4. Podczas tłumaczenia stajemy przy biurku ucznia i zwracamy się bezpośrednio do niego.
5. Umawiamy się z dzieckiem, że jeżeli nauczycielka spostrzeże, że przestało uważać, to postuka palcem w zeszyt lub klepnie dziecko w ramię.
6. Nauczyciel, chodząc po klasie, sprawdza, co robi uczeń, na przykład czy ma książkę otwartą na odpowiedniej stronie.
7. Gdy uczeń ma odpowiadać, najpierw musi powtórzyć pytanie.
8. Prosimy, by głośno powtórzył całej klasie nasze polecenie (oczywiście jeśli dziecko nie ma dysfunkcji mowy).
9. Upewniamy się, czy słucha – prosimy go o powtórzenie polecenia.
10. Prosimy, by podyktował klasie notatkę lub zapisał ją na tablicy – potem dostanie ją do wklejenia w zeszyt.
11. Przepytywanie (np. z tabliczki mnożenia) po rzuceniu do ucznia piłki. Uczeń odpowiadając, odrzuca piłkę.
12. Umawiamy się na sygnał dźwiękowy (gwizdek, trąbka rowerowa). Dźwięk oznacza: „Spójrzcie na mnie, teraz powiem coś ważnego”.
13. Staramy się maksymalnie uatrakcyjnić lekcję, np. poprzez użycie kolorowej kredy do pisania na tablicy.
14. Lekcja geografii jest jak podróż ulubionego bohatera, lekcja historii jest jak podróże w czasie i tym podobne.
15. Wskazujemy na ważne rzeczy i upewniamy się, czy dziecko usłyszało. Mówimy: „To bardzo ważne. To będzie na sprawdzianie”.
16. Przy nauce pomocne może okazać się stosowanie rysunków, które przykują uwagę dziecka, np. rysunek ostrosłupa stojącego na czubku jako pomoc do lekcji matematyki.
17. Ciekawą metodą uczenia tabliczki mnożenia jest pocięcie jej na 100 kawałków, na których znajdują się poszczególne działania. Wrzucamy je do pudełka z napisem „do nauczania”. Prosimy dziecko, by wybrało z pudełka 5 łatwych działań, których będzie uczyło się danego dnia. Po nauce wkłada je do drugiego pudełka z napisem „umiem”. Następnego dnia zaczynamy od sprawdzenia umiejętności wykonywania działań z pudełka „umiem”. Jeśli dziecko odpowie dobrze, kartka wraca do pudełka „umiem”, jeśli nie – kartka jest wrzucana do pudełka „do nauczania”. Następnie dziecko wybiera 5 działań do nauczania w danym dniu.
18. Unikanie we własnym stroju dodatków czy kolorów, które mogą rozpraszać uwagę dziecka. Zapachy, też odgrywają niebagatelną rolę.
19. Nauczyciel powinien pomóc dziecku w notowaniu, na przykład poprzez wyraźne słowne zaznaczenie najważniejszych informacji, zapisywanie ich na tablicy, pilnowanie, żeby dziecko przepisało je do zeszytu.

20. Możemy przygotować krótkie notatki, w których to, co istotne zapiszemy pogrubioną czcionką.
21. Zaznaczenie flamastrami największych informacji w książce.
22. Zaznaczamy z dzieckiem ważne dane w zadaniu z treścią.
23. Pisanie zadań kolorowymi mazakami – każde innym kolorem.
24. Odrabianie części zadań na komputerze.
25. Aby przypomnieć dziecku o czymś, warto wykorzystać karty z rysunkami zwierząt, które symbolizują dane działanie, np. mysz przypomina, że dziecko powinno zachowywać się cicho, mrówka – wracamy do pracy, małpka – robimy sobie przerwę, kociaki – czas na zabawę. Zamiast zwierząt możemy wykorzystać znaki drogowe.
26. Zawieśmy plan lekcji w widocznym miejscu, czerwoną strzałką zaznaczmy przedmioty, z których lekcje odrabiamy w danym momencie (Kołakowski, Pisula, 2016).

źródło: A. Kołakowski, A. Pisula: „Sposób na trudne dziecko...”, GWP, Sopot 2016